

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Εκατόν Εβδομήντα Τέσσερα

Προφητικές Ενοράσεις και Θείες Αποκαλύψεις: Κατανόηση του Οράματος του Δανιήλ και των Επιπτώσεών του για τις Έσχατες Ημέρες

Jeff Pippenger

2024-04-04

Καθώς εξετάζουμε τον τρίτο πόλεμο δι' αντιπροσώπων, ο οποίος παριστάνεται στα εδάφια δεκατρία έως δεκαπέντε, θα υπενθυμίσουμε στους εαυτούς μας τι έχει προηγηθεί αυτών των εδαφίων. Στο δέκατο κεφάλαιο, ο Δανιήλ λαμβάνει την τελική του όραση, και με τούτο προσδιορίζεται ως κατανοών τόσο τα εσωτερικά όσο και τα εξωτερικά προφητικά οράματα. Η εβραϊκή λέξη «dabar», που σημαίνει «λόγος», μεταφράζεται ως «πράγμα». Στο ένατο κεφάλαιο, όταν ο Γαβριήλ ήλθε για να κάνει τον Δανιήλ να κατανοήσει την όραση των δύο χιλιάδων τριακοσίων ημερών, η εβραϊκή λέξη «dabar» μεταφράστηκε ως «υπόθεση».

Ναι, ενώ ακόμη μιλούσα εν προσευχή, ο ανήρ Γαβριήλ, τον οποίον είχα δει στην όραση στην αρχή, πετώντας με ταχύτητα, με άγγιξε κατά τον καιρό της εσπερινής προσφοράς. Και με πληροφόρησε, και μίλησε μαζί μου, και είπε: Ω Δανιήλ, τώρα εξήλθα για να σου δώσω σοφία και σύνεση. Στην αρχή των δεήσεών σου εκδόθηκε η εντολή, και ήλθα να σου το φανερώσω· διότι είσαι πολύ αγαπητός· γι' αυτό, εννόησε το πράγμα και πρόσεξε την όραση. Δανιήλ 9:21–23.

Όταν ο Γαβριήλ είπε στον Δανιήλ να «εννοήσει το πράγμα και να κατανοήσει την όραση», η εβραϊκή λέξη «biyn» αποδόθηκε τόσο ως «εννοήσει» όσο και ως «κατανοήσει». Η λέξη σημαίνει να διαχωρίζει κανείς νοητικά. Ο Γαβριήλ πληροφόρησε τον Δανιήλ να προβεί σε νοητικό διαχωρισμό μεταξύ του «dabar», που μεταφράζεται ως «πράγμα», και του «mareh», που μεταφράζεται ως «όραση». Για να κατανοήσει την ερμηνεία που ο Γαβριήλ παρείχε στον Δανιήλ σχετικά με την προφητεία των δύο χιλιάδων τριακοσίων ετών, ο Δανιήλ έπρεπε να αναγνωρίσει τη διάκριση μεταξύ της προφητικής όρασης που παριστάνεται ως το «πράγμα» και της προφητικής όρασης «mareh». Το «πράγμα», το οποίο είναι το «dabar», με την έννοια του λόγου, αντιπροσωπεύει την εξωτερική γραμμή της προφητείας, ενώ η όραση «mareh» αντιπροσωπεύει την εσωτερική γραμμή της προφητείας.

Στο δέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ, η πρώτη αλήθεια που αποκαλύπτεται στον σπουδαστή της προφητείας είναι ότι ο Δανιήλ αντιπροσωπεύει τον λαό του Θεού κατά τις έσχατες ημέρες, ο οποίος κατανοεί τόσο τις εσωτερικές όσο και τις εξωτερικές γραμμές της προφητείας.

Κατά τὸ τρίτον ἔτος τοῦ Κύρου, βασιλέως τῆς Περσίας, ἀποκαλύφθηκε λόγος πρὸς τὸν Δανιήλ, ὃς ἐκαλεῖτο Βαλτασάρ· καὶ ὁ λόγος ἦταν ἀληθινός, ἀλλὰ ὁ προσδιορισμένος καιρὸς ἦταν μακρός· καὶ κατενόησε τὸν λόγο, καὶ ἔλαβε σύνεση περὶ τοῦ ὁράματος. Δανιήλ 10:1.

Το «πρᾶγμα» είναι η εβραϊκή λέξη «dabar», και το «όραμα» είναι το όραμα «mareh». Ως προφήτης, ο Δανιήλ αντιπροσωπεύει τον λαό του Θεού των εσχάτων ημερών, του οποίου η τελεία εκπλήρωση είναι οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες. Το τρίτο έτος του Κύρου τοποθετεί τον Δανιήλ στη γραμμή μεταρρυθμίσεως που άρχισε κατά τον καιρό του τέλους, το 1989. Κατ' «εκείνες τις ημέρες», που αντιπροσωπεύουν την ιστορία από το 1989 έως τον προσεχώς ερχόμενο νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες, ο Δανιήλ πενθούσε επί τρεις εβδομάδες. Στη γραμμή μεταρρυθμίσεως των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, η περίοδος του πένθους σηματοδοτεί τις τρεις και ήμισυ ημέρες κατά τις οποίες οι δύο μάρτυρες του ενδεκάτου κεφαλαίου της Αποκαλύψεως είναι νεκροί στην πλατεία. Η πλατεία εκείνης της μεγάλης πόλεως των Σοδόμων και της Αιγύπτου, όπου επίσης ο Κύριός μας εσταυρώθη, είναι επίσης η κοιλάδα των νεκρών ξηρών οστών του Ιεζεκιήλ.

Στο δέκατο κεφάλαιο, ο Δανιήλ μεταμορφώνεται κατά την εικόνα του Χριστού και αγγίζεται τρεις φορές προτού ο Γαβριήλ ερμηνεύσει το όραμα το οποίο είδε ο Δανιήλ. Το όραμα προκάλεσε έναν διαχωρισμό δύο τάξεων προσκυνητών. Το αιώνιο ευαγγέλιο πάντοτε παράγει δύο τάξεις προσκυνητών. Ο Δανιήλ εκπροσωπούσε την τάξη των προσκυνητών που παριστάνεται ως οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, σε αντίθεση με την τάξη εκείνη που έφυγε έντρομη από το όραμα.

Πριν από το δέκατο κεφάλαιο, ο Γαβριήλ ήλθε τρεις φορές στον Δανιήλ για να ερμηνεύσει ένα όραμα. Ερμήνευσε τα οράματα των κεφαλαίων επτά και οκτώ, τα οποία απεικόνιζαν τα βασίλεια της βιβλικής προφητείας τόσο στην πολιτική τους εκδήλωση (κεφάλαιο επτά) όσο και στη θρησκευτική τους εκδήλωση (κεφάλαιο οκτώ). Έπειτα, στο ένατο κεφάλαιο, ο Γαβριήλ ερμήνευσε την προφητεία των δύο χιλιάδων τριακοσίων ετών. Ο Γαβριήλ έρχεται στο δέκατο κεφάλαιο για να ολοκληρώσει την ερμηνεία που είχε μείνει ατελής στο ένατο κεφάλαιο και να παράσχει στον Δανιήλ την ερμηνεία του οράματος που παρήγαγε τις δύο τάξεις προσκυνητών. Ο Γαβριήλ παρέχει πρώτα στον Δανιήλ μια γενική επισκόπηση του οράματος στο εδάφιο δεκατέσσερα.

Τώρα ήλθα για να σε κάνω να εννοήσεις τι θα συμβεί στον λαό σου κατά τις έσχατες ημέρες· διότι το όραμα αφορά ακόμη πολλές ημέρες. Δανιήλ 10:14.

Το όραμα του Χριστού, το οποίο παρήγαγε δύο τάξεις προσκυνητών, παριστάνει ό,τι θα συμβεί στον λαό του Θεού κατά τις έσχατες ημέρες. Η ερμηνεία των κεφαλαίων επτά και οκτώ ήταν ερμηνεία της ιστορίας που παριστανόταν από την άνοδο και την πτώση των βασιλείων της βιβλικής προφητείας, όπως εικονίζονται, αντιστοίχως, από θηρία αρπακτικά και από ζώα του αγιαστηρίου. Η ερμηνεία του κεφαλαίου εννέα ήταν λεπτομερής ανάλυση των διαφόρων προφητικών περιόδων που παριστάνονταν μέσα στην προφητεία των δύο χιλιάδων τριακοσίων ετών. Κατά κάποιον τρόπο, το όραμα του δοξασμένου Χριστού στο κεφάλαιο δέκα παρίστανε ό,τι θα συμβεί στον λαό του Θεού κατά τις έσχατες ημέρες. Προτού ο Γαβριήλ αρχίσει με το λεπτομερές περίγραμμα της ιστορίας, το οποίο αποτελεί την ερμηνεία του οράματος του δοξασμένου Χριστού, υπενθυμίζει στον Δανιήλ ότι του έχει ήδη πει τι παριστάνει η ερμηνεία.

Κατόπιν είπε: Γνωρίζεις γιατί ήλθα προς εσένα; και τώρα θα επιστρέψω για να πολεμήσω με τον άρχοντα της Περσίας· και όταν εξέλθω, ιδού, ο άρχοντας της Ελλάδος θα έλθει. Δανιήλ

10:20.

Ο Γαβριήλ υπενθυμίζει στον Δανιήλ ότι του είχε πει στο εδάφιο δεκατέσσερα πως είχε έλθει για να καταστήσει τον Δανιήλ νοούντα όσα θα συμβούν στον λαό του Θεού κατά τις έσχατες ημέρες, και ανέμενε από τον Δανιήλ να τοποθετήσει την ακόλουθη παρουσίαση της προφητικής ιστορίας μέσα σε αυτό το πλαίσιο. Ο Δανιήλ ζητούσε μια συγκεκριμένη κατανόηση από την πρώτη ημέρα κατά την οποία άρχισε να πενθεί.

Τότε μου είπε: Μη φοβού, Δανιήλ· διότι από την πρώτη ημέρα που έθεσες την καρδιά σου στο να εννοήσεις και να ταπεινωθείς ενώπιον του Θεού σου, τα λόγια σου εισακούστηκαν, και εγώ ήλθα εξαιτίας των λόγων σου. Αλλ' ο άρχων του βασιλείου της Περσίας με αντιστάθηκε είκοσι μία ημέρες· αλλά ιδού, ο Μιχαήλ, ένας από τους πρώτους άρχοντες, ήλθε να με βοηθήσει· και εγώ παρέμεινα εκεί μαζί με τους βασιλείς της Περσίας. Δανιήλ 10:12, 13.

Μετά τις τρεις εβδομάδες πένθους του Δανιήλ, είδε το όραμα του Χριστού, το οποίο προφητικώς αντιστοιχούσε με το όραμα του Χριστού που είχε δει ο Ιωάννης στην Πάτμο.

«Όχι κατώτερο πρόσωπο από τον Υιό του Θεού εμφανίσθηκε στον Δανιήλ. Η περιγραφή αυτή είναι παρόμοια με εκείνη που δόθηκε στον Ιωάννη, όταν ο Χριστός του αποκαλύφθηκε επάνω στη νήσο Πάτμο. Ο Κύριός μας έρχεται τώρα μαζί με έναν άλλον ουράνιο αγγελιοφόρο, για να διδάξει στον Δανιήλ όσα επρόκειτο να λάβουν χώρα στις έσχατες ημέρες. Η γνώση αυτή δόθηκε στον Δανιήλ και καταγράφηκε κατόπιν θείας έμπνευσης για εμάς, στους οποίους έχουν φθάσει τα τέλη του κόσμου.»

«Οι μεγάλες αλήθειες που αποκαλύφθηκαν από τον Λυτρωτή του κόσμου προορίζονται για εκείνους που αναζητούν την αλήθεια όπως κρυμμένους θησαυρούς. Ο Δανιήλ ήταν άνθρωπος προχωρημένης ηλικίας. Η ζωή του είχε περάσει εν μέσω των γοητειών μιας ειδωλολατρικής αυλής, ενώ ο νους του ήταν επιβαρυνμένος με τις υποθέσεις μιας μεγάλης αυτοκρατορίας· όμως αποστρέφεται όλα αυτά, για να ταπεινώσει την ψυχή του ενώπιον του Θεού και να ζητήσει γνώση των σκοπών του Υψίστου. Και ως απάντηση στις ικεσίες του, φως από τις ουράνιες αυλές μεταδόθηκε για εκείνους που επρόκειτο να ζήσουν στις έσχατες ημέρες. Με πόση, λοιπόν, earnestness πρέπει να εκζητούμε τον Θεό, ώστε να ανοίξει τη διάνοιά μας για να κατανοήσουμε τις αλήθειες που μας φέρθηκαν από τον Ουρανό.»

«Καί εγώ, ό Δανιήλ, μόνος είδον την όρασιν· οί δέ άνδρες οί μετ' έμοϋ δέν είδον την όρασιν· αλλά μέγας τρόμος επέπεσεν επ' αυτούς, ώστε έφυγαν διά νά κρυφθοϋν... Καί δέν απέμεινε έν έμοι δύναμις· διότι ή εύπρέπειά μου μετεστράφη έν έμοι εις φθοράν, και δέν διετήρησα δύναμιν.» Τέτοια θα είναι η εμπειρία κάθε ανθρώπου που είναι αληθινά αγιασμένος. Όσο καθαρότερες είναι οι αντιλήψεις τους περί του μεγαλείου, της δόξας και της τελειότητας του Χριστού, τόσο ζωηρότερα θα διακρίνουν τη δική τους αδυναμία και ατέλεια. Δεν θα έχουν καμία διάθεση να διεκδικήσουν αναμάρτητο χαρακτήρα· εκείνο που έχει φανεί στους ίδιους ορθό και εύμορφο, σε αντιπαραβολή προς την αγνότητα και τη δόξα του Χριστού, θα φανεί μόνον ανάξιο και φθαρτό. Όταν οι άνθρωποι είναι χωρισμένοι από τον Θεό, όταν έχουν πολύ αμυδρές αντιλήψεις περί του Χριστού, τότε λένουν: «Είμαι αναμάρτητος· είμαι αγιασμένος.»

«Τότε ἐμφανίσθηκε ὁ Γαβριήλ εἰς τὸν προφήτην καὶ τοῦ ἐλάλησε οὕτως· “ὦ Δανιήλ, ἀνὴρ σφόδρα ἀγαπητός, ἐνόησον τοὺς λόγους τοὺς ὁποίους σοὶ λαλῶ καὶ στάσου ὄρθιος· διότι πρὸς σὲ ἀπεστάλην τώρα.” Καὶ ὅτε ἐλάλησε πρὸς ἐμὲ τοῦτον τὸν λόγον, ἐστάθην τρέμων. Τότε μοῦ εἶπε· “Μὴ φοβοῦ, Δανιήλ· διότι ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ποὺ ἔδωσες τὴν καρδιά σου εἰς τὸ νὰ ἐνοήσεις καὶ νὰ ταπεινώσεις σεαυτὸν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ σου, οἱ λόγοι σου εἰσηκούσθησαν, καὶ ἐγὼ ἦλθον διὰ τοὺς λόγους σου.”»

«Τι μεγάλη τιμὴ ἀποδόθηκε στον Δανιήλ ἀπὸ τὴ Μεγαλειότητα τοῦ Οὐρανοῦ! Παρηγορεῖ τον τρέμοντα δούλο Του καὶ τον διαβεβαιώνει ὅτι ἡ προσευχὴ του εἰσακούσθηκε στον Οὐρανό, καὶ ὅτι, σε ἀπάντησι ἐκείνης τῆς θερμῆς δεήσεως, ὁ ἄγγελος Γαβριήλ ἐστάλη γιὰ νὰ ἐπηρεάσει τὴν καρδιά του Πέρση βασιλέως. Ὁ μονάρχης εἶχε ἀντισταθεῖ στὶς ἐντυπώσεις τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ κατὰ τὴ διάρκεια τῶν τριῶν εβδομάδων ἐνῶ ὁ Δανιήλ νῆστευε καὶ προσευχόταν· ἀλλὰ ὁ Ἄρχων τοῦ Οὐρανοῦ, ὁ ἀρχάγγελος Μιχαήλ, ἐστάλη γιὰ νὰ στρέψει τὴν καρδιά του πεισματάρη βασιλέως, ὥστε νὰ προβεῖ σε κάποια ἀποφασιστικὴ ἐνέργεια ὡς ἀπάντησι στὴν προσευχὴ τοῦ Δανιήλ.»

«“Καὶ ὅταν ἐλάλησε πρὸς ἐμὲ τοιοῦτους λόγους, ἐστρεψα τὸ πρόσωπόν μου πρὸς τὴν γῆν, καὶ ἐμείνα ἀλαλος. Καὶ ἰδοῦ, ἓνας ὡς ὁμοίωμα υἱῶν ἀνθρώπων ἤγγισε τὰ χεῖλη μου.... Καὶ εἶπεν, ὦ ἄνθρωπε σφόδρα ἀγαπητέ, μὴ φοβοῦ· εἰρήνη εἰς σε· ἀνδρίζου, ναι, ἀνδρίζου. Καὶ ὅταν ἐλάλησε πρὸς ἐμὲ, ἐνδυναμώθην, καὶ εἶπα, Ἄς λαλήσῃ ὁ κύριός μου· διότι με ἐνδυνάμωσας.” Τόσο μεγάλη ἦτο ἡ θεία δόξα ποὺ ἀπεκαλύφθη εἰς τὸν Δανιήλ, ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰ υποφέρῃ τὴν θέαν. Τότε ὁ ἀγγελιοφόρος τοῦ Οὐρανοῦ ἐκάλυψε τὴν λαμπρότητα τῆς παρουσίας του καὶ ἐφανερώθη εἰς τὸν προφήτην ὡς «ἓνας ὡς ὁμοίωμα υἱῶν ἀνθρώπων». Με τὴν θεϊαν αὐτοῦ δύναμιν ἐνίσχυσε τὸν ἄνδρα τούτου τῆς ἀκεραιότητος καὶ τῆς πίστεως, ὥστε νὰ ἀκούσῃ τὸ μήνυμα τὸ ὁποῖόν του ἀπεστάλη ἀπὸ τὸν Θεόν.»

«Ὁ Δανιήλ ἦταν ἀφοσιωμένος ὑπηρέτης τοῦ Υψίστου. Ἡ μακρὰ ζωὴ του ἦταν πλήρης ἀπὸ εὐγενῆ ἔργα ὑπηρεσίας πρὸς τὸν Κύριό του. Ἡ καθαρότητα τοῦ χαρακτήρα του καὶ ἡ ἀταλάντευτη πιστότητά του ἐξισώνονται μόνον με τὴν ταπεινοφροσύνη τῆς καρδιάς του καὶ τὴ συντριβὴ του ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ἐπαναλαμβάνουμε: Ἡ ζωὴ τοῦ Δανιήλ ἀποτελεῖ θεόπνευστη ἀπεικόνισι τοῦ ἀληθοῦς ἁγιασμοῦ». Review and Herald, 8 Φεβρουαρίου 1881.

Ἡ ἐμπειρία τοῦ Δανιήλ στὸ δέκατο κεφάλαιο ἀντιπροσωπεύει τὸν λαό τοῦ Θεοῦ κατὰ τὶς ἐσχάτες ἡμέρες, ὁ ὁποῖος, ὅπως ὁ Δανιήλ καὶ ὁ Ἰωάννης, κατανοεῖ τὴν Ἀποκάλυψι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τὸ κλειδί γιὰ τὴν τοποθέτησι τοῦ Δανιήλ μέσα στὴν προφητικὴ ἱστορία, ὅπου ἐντάσσεται ἡ ἐμπειρία του, βασιζέται στὸ γεγονός ὅτι ἦταν σε πένθος καὶ ὅτι ὁ Μιχαήλ ἀπεστάλη κατὰ τὴ λήξι τῶν εἴκοσι μίας ἡμερῶν. Στὸν πρῶτο στίχο, ὁ Δανιήλ καταγράφει ὅτι εἶχε κατανόησι τόσο τῶν ἐσωτερικῶν ὡς καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὁράσεων τῆς προφητείας. Πρὶν ἀπὸ τὶς εἴκοσι μίαι ἡμέρες, ὁ Δανιήλ εἶχε ἀτελή κατανόησι τῶν δύο ὁράσεων, ἀλλὰ με τὴν ἐρμηνεῖα τοῦ Γαβριήλ κατανοεῖ πλήρως τὸ «πράγμα» καὶ τὴν «ὄρασι» ὡς διαφορετικὲς ἀποκαλύψεις.

«Καθὼς πλησίαζε ὁ καιρὸς γιὰ τὴ λήξι τῆς εβδομηκονταετοῦς αἰχμαλωσίας, ὁ νοῦς τοῦ Δανιήλ ἐταράσσετο βαθύτατα ἐξαιτίας τῶν προφητειῶν τοῦ Ἰερεμῖα. Εἶδε ὅτι εἶχε φθάσει ὁ καιρὸς κατὰ τὸν ὁποῖόν ὁ Θεὸς θὰ ἐδίδε στὸν ἐκλεκτό λαό Του μίαι ἀκόμη δοκιμασία· καὶ με νηστεία, ταπεινώσι καὶ προσευχὴ, ἰκέτευσε τὸν Θεὸ τοῦ Οὐρανοῦ ὑπὲρ τοῦ Ἰσραήλ, με τὰ ἐξῆς λόγια: “Κύριε, ὁ μέγας καὶ φοβερός Θεός, ὁ φυλάττων τὴ διαθήκη καὶ τὸ ἔλεος πρὸς

εκείνους που Τον αγαπούν και προς εκείνους που τηρούν τις εντολές Του· ημαρτήσαμε, και ηνομήσαμε, και επράξαμε πονηρά, και αποστατήσαμε, απομακρυνόμενοι ακόμη και από τα προστάγματά Σου και από τις κρίσεις Σου· ούτε εισακούσαμε τους δούλους Σου τους προφήτες, οι οποίοι ελάλησαν εν τω ονόματί Σου προς τους βασιλείς μας, τους άρχοντές μας και τους πατέρες μας, και προς όλον τον λαό της γης.”»

«Προσέξτε αυτά τα λόγια. Ο Δανιήλ δεν διακηρύσσει τη δική του πιστότητα ενώπιον του Κυρίου. Αντί να ισχυρίζεται ότι είναι καθαρός και άγιος, ταυτίζει τον εαυτό του με τους αληθινά αμαρτωλούς του Ισραήλ. Η σοφία την οποία ο Θεός τού είχε μεταδώσει ήταν τόσο ανώτερη από τη σοφία των σοφών του κόσμου, όσο το φως του ήλιου που λάμπει στον ουρανό το μεσημέρι είναι λαμπρότερο από τον πιο αμυδρό αστέρα. Ωστόσο, συλλογισθείτε την προσευχή που εξέρχεται από τα χείλη αυτού του ανθρώπου, ο οποίος είχε τόσο πολύ ευνοηθεί από τον Ουρανό. Με βαθιά ταπείνωση, με δάκρυα και με συντριβή καρδιάς, ικετεύει για τον εαυτό του και για τον λαό του. Ανοίγει την ψυχή του ενώπιον του Θεού, ομολογώντας τη δική του αχρειότητα και αναγνωρίζοντας τη μεγαλοσύνη και τη μεγαλοπρέπεια του Κυρίου.»

«Πόση σπουδή και θέρμη χαρακτηρίζουν τις ικεσίες του! Έρχεται ολοένα και πλησιέστερα προς τον Θεό. Το χέρι της πίστεως υψώνεται για να κρατηθεί από τις απευθείας υποσχέσεις του Υψίστου. Η ψυχή του αγωνίζεται μέσα σε οδύνη. Και έχει την απόδειξη ότι η προσευχή του εισακούεται. Αισθάνεται ότι η νίκη είναι δική του. Εάν εμείς ως λαός προσευχόμασταν όπως προσευχήθηκε ο Δανιήλ και αγωνιζόμασταν όπως αγωνίστηκε εκείνος, ταπεινώνοντας τις ψυχές μας ενώπιον του Θεού, θα βλέπαμε εξίσου σαφείς απαντήσεις στις δεήσεις μας, όπως εκείνες που δόθηκαν στον Δανιήλ. Ακούστε πώς προβάλλει την υπόθεσή του στο δικαστήριο του Ουρανού:»

«Θεέ μου, κλίνον τὸ οὖς σου καὶ ἄκουσον· ἄνοιξον τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἰδὲ τὰς ἐρημώσεις ἡμῶν καὶ τὴν πόλιν, ἣτις ἐπικέκληται τὸ ὄνομά σου· διότι δὲν προσφέρομεν τὰς δεήσεις ἡμῶν ἐνώπιόν σου ἐπὶ τῇ δικαιοσύνῃ ἡμῶν, ἀλλὰ ἐπὶ τοῖς πολλοῖς οἰκτιρμοῖς σου. Κύριε, ἄκουσον· Κύριε, συγχώρησον· Κύριε, πρόσεξον καὶ ἐνέργησον· μὴ βραδύνῃς, ἕνεκεν σεαυτοῦ, Θεέ μου· διότι ἡ πόλις σου καὶ ὁ λαός σου ἐπικέκληνται τὸ ὄνομά σου. Καὶ ἐνῶ ἐγὼ ἐλάλουν καὶ προσηυχόμεν, καὶ ἐξωμολογούμεν τὴν ἁμαρτίαν μου καὶ τὴν ἁμαρτίαν τοῦ λαοῦ μου, ... αὐτὸς ὁ ἀνὴρ Γαβριήλ, τὸν ὁποῖον εἶχον ἰδεῖ ἐν τῷ ὁράματι ἐξ ἀρχῆς, πετόμενος ταχέως, ἤγγισέ με περὶ τὸν καιρὸν τῆς ἐσπερινῆς θυσίας.»

«Καθώς η προσευχή του Δανιήλ ανεβαίνει, ο άγγελος Γαβριήλ έρχεται καταβαίνοντας ταχέως από τις αυλές του ουρανού, για να του αναγγείλει ότι οι δεήσεις του εισακούστηκαν και απαντήθηκαν. Αυτός ο ισχυρός άγγελος έχει αποσταλεί για να του δώσει σοφία και σύνεση,—για να ανοίξει ενώπιόν του τα μυστήρια των μελλόντων αιώνων. Έτσι, ενώ με ειλικρινή ζήλο επιζητούσε να γνωρίσει και να κατανοήσει την αλήθεια, ο Δανιήλ οδηγήθηκε σε κοινωνία με τον απεσταλμένο αγγελιοφόρο του Ουρανού.

«Ο άνθρωπος του Θεού προσηυχόταν, όχι για κάποια έξαρση ευφρόνων αισθημάτων, αλλά για γνώση του θείου θελήματος. Και επιθυμούσε τη γνώση αυτή, όχι μόνον για τον εαυτό του, αλλά και για τον λαό του. Το μεγάλο βάρος της ψυχής του ήταν για τον Ισραήλ, ο οποίος δεν τηρούσε, με την αυστηρότερη έννοια, τον νόμο του Θεού. Αναγνωρίζει ότι όλες οι συμφορές τους έχουν επέλθει επάνω τους ως συνέπεια των παραβάσεών τους αυτού του αγίου νόμου.

Λέγει: «Ημαρτήσαμεν, ηνομήσαμεν... Διότι εξαιτίας των αμαρτιών ημών και των ανομιών των πατέρων ημών, η Ιερουσαλήμ και ο λαός σου έγιναν όνειδος εις πάντας τους πέριξ ημών». Είχαν απολέσει τον ιδιαίτερο, άγιο χαρακτήρα τους ως εκλεκτός λαός του Θεού. «Τώρα λοιπόν, Θεέ ημών, άκουσον την προσευχήν του δούλου σου και τας δεήσεις αυτού, και κάμε το πρόσωπόν σου να λάμψη επί το αγιαστήριόν σου, το οποίον είναι έρημον». Η καρδιά του Δανιήλ στρέφεται με έντονο πόθο προς το ερημωμένο αγιαστήριον του Θεού. Γνωρίζει ότι η ευημερία του μπορεί να αποκατασταθεί μόνον όταν ο Ισραήλ μετανοήσει για τις παραβάσεις του νόμου του Θεού και γίνει ταπεινός, πιστός και υπάκουος.»

«Σε απάντηση της ικεσίας του, ο Δανιήλ έλαβε όχι μόνο το φως και την αλήθεια που αυτός και ο λαός του είχαν τη μεγαλύτερη ανάγκη, αλλά και μία θέαση των μεγάλων γεγονότων του μέλλοντος, μέχρι και την έλευση του Λυτρωτή του κόσμου. Εκείνοι που ισχυρίζονται ότι είναι αγιασμένοι, ενώ δεν έχουν καμία επιθυμία να ερευνησουν τις Γραφές ή να αγωνισθούν με τον Θεό στην προσευχή για σαφέστερη κατανόηση της αλήθειας της Βίβλου, δεν γνωρίζουν τι είναι ο αληθινός αγιασμός. »

«Όλοι όσοι πιστεύουν με την καρδιά τον λόγο του Θεού θα πεινούν και θα διψούν για γνώση του θελήματός Του. Ο Θεός είναι ο δημιουργός της αλήθειας. Φωτίζει τη σκοτισμένη διάνοια και δίνει στον ανθρώπινο νου δύναμη να συλλαμβάνει και να κατανοεί τις αλήθειες τις οποίες έχει αποκαλύψει.»

«Ο Δανιήλ μιλούσε με τον Θεό. Ο ουρανός ανοίχθηκε μπροστά του. Αλλά οι υψηλές τιμές που του παραχωρήθηκαν ήταν το αποτέλεσμα ταπείνωσης και ένθερμης αναζήτησης. Δεν θεωρούσε, όπως πολλοί κατά την παρούσα εποχή, ότι δεν έχει σημασία τι πιστεύουμε, αρκεί μόνο να είμαστε ειλικρινείς και να αγαπούμε τον Ιησού. Η αληθινή αγάπη προς τον Ιησού θα οδηγήσει στην πλέον στενή και ένθερμη έρευνα ως προς το τι είναι αλήθεια. Ο Χριστός προσευχήθηκε ώστε οι μαθητές του να αγιασθούν διά της αληθείας. Εκείνος που είναι υπερβολικά οκνηρός ώστε να επιδοθεί σε αγωνιώδη, προσευχητική αναζήτηση της αλήθειας, θα αφεθεί να δεχθεί πλάνες που θα αποδειχθούν η καταστροφή της ψυχής του.»

«Κατά τον καιρό της επισκέψεως του Γαβριήλ, ο προφήτης Δανιήλ δεν ήταν σε θέση να λάβει περαιτέρω διδασκαλία· αλλά λίγα χρόνια αργότερα, επιθυμώντας να γνωρίσει περισσότερα για θέματα που δεν είχαν ακόμη πλήρως εξηγηθεί, αφιερώθηκε και πάλι στο να ζητήσει φως και σοφία από τον Θεό. “Έν ταις ημέραις εκείναις εγώ ο Δανιήλ επένθουν τρεις ολόκληρες εβδομάδες. Άρτον επιθυμητόν δεν έφαγον, και κρέας και οίνος δεν εισήλθαν εις το στόμα μου, και δεν ήλπισα τον εαυτόν μου διόλου... Τότε ύψωσα τους οφθαλμούς μου και είδον, και ιδού, κάποιος άνδρας ενδεδυμένος λινά, και η σφύς αυτού περιεζωσμένη με χρυσίον καθαρόν του Ουφάζ. Και το σώμα αυτού ήτο ως χρυσόλιθος, και το πρόσωπον αυτού ως όψις αστραπής, και οι οφθαλμοί αυτού ως λαμπάδες πυρός, και οι βραχίονες αυτού και οι πόδες αυτού ως όψις χαλκού στιλβωμένου, και η φωνή των λόγων αυτού ως φωνή πλήθους.”»

«Όχι κατώτερο πρόσωπο από τον ίδιο τον Υιό του Θεού εμφανίσθηκε στον Δανιήλ. Η περιγραφή αυτή είναι παρόμοια με εκείνη που δόθηκε στον Ιωάννη όταν ο Χριστός του αποκαλύφθηκε στη νήσο Πάτμο. Ο Κύριός μας τώρα έρχεται μαζί με έναν άλλον ουράνιο αγγελιοφόρο, για να διδάξει τον Δανιήλ τι επρόκειτο να συμβεί στις έσχατες ημέρες. Η γνώση αυτή δόθηκε στον Δανιήλ και καταγράφηκε δι' εμπνεύσεως για εμάς, στους οποίους έφθασαν

τα τέλη του κόσμου.» Review and Herald, 8 Φεβρουαρίου 1881.

Η ερμηνεία που ο Γαβριήλ, «ο εξουσιοδοτημένος αγγελιαφόρος του ουρανού», έφερε στον Δανιήλ ήταν η ολοκλήρωση της ερμηνείας που είχε αρχίσει να του παρέχει στο ένατο κεφάλαιο. Η μεθοδολογία του «γραμμή επί γραμμής» απαιτεί να συσχετίσουμε την ερμηνεία και τις συναφείς περιστάσεις τόσο του ένατου όσο και του δέκατου κεφαλαίου, από κοινού, προκειμένου να ορθοτομήσουμε ορθά την προφητική απεικόνιση. Μέσα σε αυτή την ερμηνεία ενώνονται τα οράματα των ποταμών Ουλαΐ και Χιδδέκελ.

Ο Δανιήλ είχε κατανοήσει από τα βιβλία του Ιερεμία και του Μωυσή ότι η απελευθέρωση του λαού του Θεού ήταν εγγύς. Κατ' αυτόν τον τρόπο, ο Δανιήλ αντιπροσωπεύει τον λαό του Θεού των εσχάτων ημερών, ο οποίος κατανοεί ότι η τελική απελευθέρωση του λαού του Θεού είναι εγγύς. Εκείνος ο λαός των εσχάτων ημερών θα αναγνωρίσει ότι έχει διασκορπισθεί πνευματικώς, όπως παριστάνεται από τον Δανιήλ, ο οποίος είχε διασκορπισθεί στην αιχμαλωσία των εβδομήντα ετών στη Βαβυλώνα. Τότε θα κατανοήσουν ότι αυτοί, όπως ο Δανιήλ, πρέπει να εκδηλώσουν την απόκριση προς τη διασκορπισμένη τους κατάσταση, η οποία συμφωνεί με τη θεραπεία που παριστάνεται από τους «επτά καιρούς» του εικοστού έκτου κεφαλαίου του Λευιτικού.

Όταν η εμπειρία της ταπεινώσεως που αντιπροσωπεύεται από τον Δανιήλ, η οποία απαιτείται από τη θεραπεία που εκτίθεται στο Λευιτικόν είκοσι έξι, εκδηλωθεί στις έσχατες ημέρες, ο λαός του Θεού των εσχάτων ημερών θα έχει πενήσει επί μία συγκεκριμένη χρονική περίοδο. Η χρονική αυτή περίοδος ολοκληρώνεται όταν ο Μιχαήλ ο αρχάγγελος καταβαίνει.

Θα συνεχίσουμε αυτή τη μελέτη στο επόμενο άρθρο.

Και θέλετε απολεσθή μεταξύ των εθνών, και η γη των εχθρών σας θέλει σας καταφάγει. Και όσοι εξ υμών απομείνωσι, θέλουσι μαραίνεσθαι εν τη ανομία αυτών εις τας γας των εχθρών σας· και έτι εν ταις ανομίαις των πατέρων αυτών θέλουσι μαραίνεσθαι μετ' αυτών. Εάν ομολογήσωσι την ανομίαν αυτών, και την ανομίαν των πατέρων αυτών, μετά της παραβάσεως αυτών διά της οποίας παρέβησαν εις εμέ, και ότι περιεπάτησαν εναντίον μου· και ότι και εγώ περιεπάτησα εναντίον αυτών και έφερα αυτούς εις την γην των εχθρών αυτών· εάν τότε τα απερίτμητα καρδιάς αυτών ταπεινωθώσι, και τότε δεχθώσι την τιμωρίαν της ανομίας αυτών· τότε θέλω ενθυμηθή την διαθήκην μου μετά του Ιακώβ, και έτι την διαθήκην μου μετά του Ισαάκ, και έτι την διαθήκην μου μετά του Αβραάμ θέλω ενθυμηθή· και θέλω ενθυμηθή την γην. Η γη δε θέλει αφεθή υπ' αυτών, και θέλει απολαύσει τα σάββατα αυτής, ενώ κείται έρημος χωρίς αυτών· και αυτοί θέλουσι δεχθή την τιμωρίαν της ανομίας αυτών· διότι, μάλιστα διότι κατεφρόνησαν τας κρίσεις μου, και διότι η ψυχή αυτών εβδελύχθη τα προστάγματά μου. Και όμως, και διά πάντα ταύτα, ενώ είναι εν τη γη των εχθρών αυτών, δεν θέλω απορρίψει αυτούς, ουδέ θέλω βδελυχθή αυτούς, ώστε να εξολοθρεύσω αυτούς ολοτελώς και να αθετήσω την διαθήκην μου μετ' αυτών· διότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός αυτών. Αλλ' υπέρ αυτών θέλω ενθυμηθή την διαθήκην των προγόνων αυτών, τους οποίους εξήγαγον εκ γης Αιγύπτου ενώπιον των εθνών, διά να είμαι Θεός αυτών· εγώ είμαι ο Κύριος. Λευιτικόν 26:38–45.